R.A.W.

RADIKAL **A**NTIFASCIST **W**ORD // ΕΚΔΟΣΗ ΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ ANTIFA LAB // ΤΕΥΧΟΣ 1 // 01 - 09

οι φοβισμένοι που κοιτούσαν έκπληκτοι τα γεγονότα της εξέγερσης
είναι όλοι εκείνοι που χρόνια τώρα
κάνουν τα στραβά μάτια μπροστά στον ΔΙΑΡΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΠΟΛΕΜΟ.

και σ' αυτόν δεν χωράνε ούτε επίλογοι, ούτε μελαγχολίες.

Το antifa★LAB είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που ζει και δρα στην αθηναϊκή μητρόπολη, έχοντας διαρκώς στο στόχαστρό της όλους τους φασισμούς -είτε αυτοί κουβαλάνε πάνω τους σβάστικες είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανέναν κρατικό ή mediaκο θεσμικό φορέα (και καμία όρεξη δεν έχουμε να αποκτήσουμε στο μέλλον). Αν έχεις κάτι να μας πεις στείλτο στο antifalab@yahoo.gr -αλλιώς μπορεί και να μας πετύχεις στο δρόμο.

1_09 *

η ιδιοκτησία

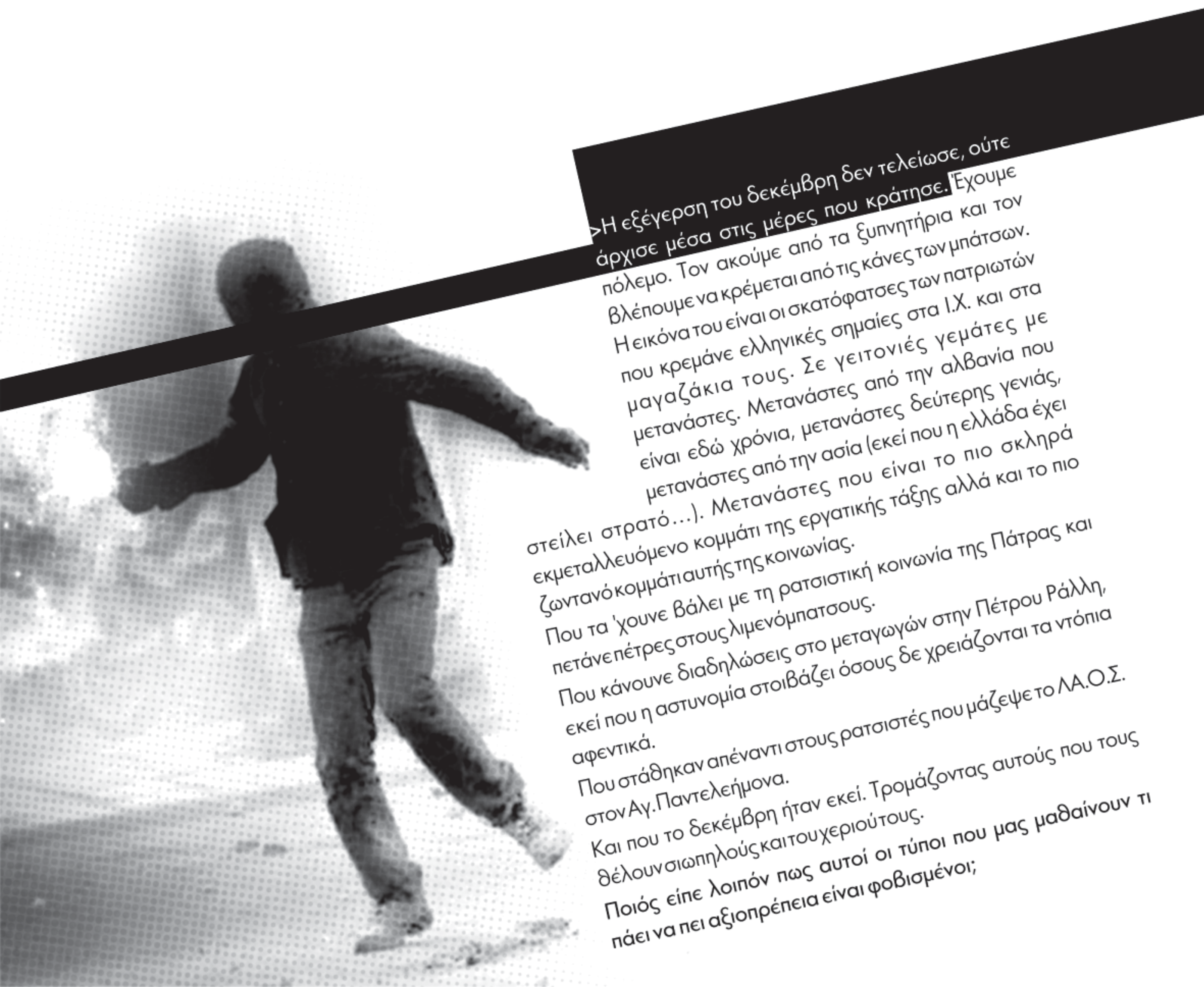
> Στο εργοστάσιο που λέγεται Αθήνα, οι μηχανές σταμάτησαν για λίγο το δεκέμβρη του 2008.

Η Αθήνα είναι ένα τεράστιο εργοστάσιο- είναι πολλά εργοστάσια, το ένα πάνω στο άλλο. Και μέσα του οι ζωές μας μπλέκονται σαν τα καλώδια μέσα σε μια ζεσταμένη μηχανή. Η Αθήνα είναι ένα τεράστιο εργοστάσιο- ίσως το μεγαλύτερο στα βαλκάνια. Αυτό δε σημαίνει καθόλου πως όσοι ζούμε μέσα σ' αυτό το τέρας που μας τρομάζει είμαστε εξαρτήματα κάποιας μηχανής, αυτά είναι παραμύθια. Έχουμε την ιστορία μας, τις διαδρομές μας, τα στέκια και τους φίλους μας. Είμαστε ζωντανοί κι έχουμε σκληρές κόντρες μεταξύ μας.

Ξέρουμε πως όσοι έχουν μαγαζιά τα φτιάξαν πάνω στην εκμετάλλευση των υπαλλήλων τους, ντόπιων και μεταναστών, γι αυτό δε λυπούμαστε καθόλου όταν σπάνε βιτρίνες. **Η ιδιοκτησία επιβάλλεται με τη βία.** Και με βία την πολεμάμε. Αλλά θέλει κάτι πολύ περισσότερο. Γιατί η ιδιοκτησία, η αξία που ενώνει τους "από πάνω", προστατεύεται με κάθε τρόπο από μπάτσους και στρατιωτικούς, από μικρά και μεγάλα αφεντικά, από όλα τα κομμάτια του κράτους, δεξιά κι αριστερά… από αυτό που λέμε "εθνικό κορμό". Αυτούς τους σιχαμερούς τύπους που βλέπουμε να γυαλίζουν τα Ι.Χ. τους, να στραβοκοιτάνε τους "ξένους" και να σφυράνε στις γυναίκες. Να μιλάνε για μπάλα και να λένε μόνο βλακείες κάνοντας πως ξέρουν τα πάντα. Μέσα στο τεράστιο εργοστάσιο της Αθήνας βλέπουμε τέτοιες συμπεριφορές κάθε μέρα. **Η ιδιοκτησία είναι δικιά τους αξία. Εμείς κηρύσσουμε πόλεμο ενάντια στον εθνικό κορμό και στην ιδιοκτησία.**

είναι κομμάτι του ΦΑΣΙΣΜΟΥ που ζούμε κάθε μέρα.

ΣΤΟΔΡΟΜΟΣΤΟΔΡΟΜΟ ΣΤΟΔΡΟΜΟΣΤΟΔΡΟΜΟ

>Η εξέγερση του δεκέμβρη δεν τελείωσε, ούτε άρχισε μέσα στις μέρες που κράτησε. Έχουμε πόλεμο. Τον ακούμε από τα ξυπνητήρια και τον βλέπουμε να κρέμεται από τις κάνες των μπάτσων. Η εικόνα του είναι οι σκατόφατσες των πατριωτών που κρεμάνε ελληνικές σημαίες στα Ι.Χ. και στα μαγαζάκια τους. Σε γειτονιές γεμάτες με μετανάστες. Μετανάστες από την αλβανία που είναι εδώ χρόνια, μετανάστες δεύτερης γενιάς, μετανάστες από την ασία (εκεί που η ελλάδα έχει στείλει στρατό…). Μετανάστες που είναι το πιο σκληρά εκμεταλλευόμενο κομμάτι της εργατικής τάξης αλλά και το πιο ζωντανό κομμάτι αυτής της κοινωνίας.

Που τα 'χουνε βάλει με τη ρατσιστική κοινωνία της Πάτρας και πετάνε πέτρες στους λιμενόμπατσους.

Που κάνουνε διαδηλώσεις στο μεταγωγών στην Πέτρου Ράλλη, εκεί που η αστυνομία στοιβάζει όσους δε χρειάζονται τα ντόπια αφεντικά.

Που στάθηκαν απέναντι στους ρατσιστές που μάζεψε το ΛΑ.Ο.Σ. στον Αγ.Παντελεήμονα.

Και που το δεκέμβρη ήταν εκεί. Τρομάζοντας αυτούς που τους θέλουν σιωπηλούς και του χεριού τους.

Ποιός είπε λοιπόν πως αυτοί οι τύποι που μας μαθαίνουν τι πάει να πει αξιοπρέπεια είναι φοβισμένοι;

ΣΤΟΔΡΟΜΟ ΣΤΟΔΡΟΜΟ ΣΤΟΔΡΟΜΟ ΣΤΟΔΡΟΜΟ

>Μαζί με τις επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα, μαζί με τους εμπρησμούς δημοσίων κτηρίων, μαζί με την καταστροφή τραπεζών, κατά την διάρκεια των 2 βδομάδων του δεκέμβρη, έλαβε χώρα και το λεγόμενο φαινόμενο του

πλιάτσικου.

Τα αποσβολωμένα πλήθη των πολιτικών, καταστηματαρχών, δημοσιογράφων και αγανακτισμένων νοικοκυραίων, προσβλήθηκαν βαθιά από το συγκεκριμένο γεγονός, που η ευαίσθητη συνείδηση και η ηθική τους δεν μπορούσαν να κουμαντάρουν.

Τα media φροντίσαν πιο συγκεκριμένα να προβάλλουν με επιμονή την φιγούρα των *μεταναστών πλιατσικολόγων*, οι οποίοι, προφανώς, θα κατέβηκαν στους δρόμους (σαν «φτωχοί και πολιτιστικά κατώτεροι που ήταν») μόνο για να κλέψουν -και όχι για να αγωνιστούν για κάποιο «ανώτερο δημοκρατικό ιδεώδες» (το οποίο, υποτίθεται, θα μπορούσε να αποδεχθεί και το ίδιο το "αγανακτισμένο πλήθος της πολιτισμένης ελληνικής κοινωνίας").

Δεν ξέρουμε αν αξίζει να ειπωθούν πολλά την στιγμή εκείνη που αυτός ο ξεδιάντροπος συρφετός κραυγάζει δημοσίως. Αξίζει σίγουρα να του φωνάξουμε ένα πράγμα: Αρκετά με τις μαλακίες!

Αυτός το ελεεινό ανομοιογενές πλήθος που κελάηδαγε στην τηλεόραση όλες αυτές τις μέρες, μια μόνο κοινή ηθική βάση έχει: το να πατάει ο καθένας στον λαιμό τον κατώτερο του. Μέσα στην αγία ελληνική κοινωνία των οικονομικών σκανδάλων, της καβάτζας, της «άκρης», του απλώνω όπου μπορώ το χεράκι μου και πατάω τους πιο ζορισμένους όσο με παίρνει. Το κομμάτι αυτό της ελληνικής κοινωνίας που, πέραν όλων των άλλων, κατά τα τελευταία 18 χρόνια προσπάθησε να στήσει τα οικονομικά του όνειρα λεηλατώντας ένσημα, λεφτά, ώρες και ζωή από τους μετανάστες, σ' αυτή την κουβέντα περί ηθικής σ' ένα μόνο πράγμα έχει δικαίωμα: ΣΤΟΝ ΣΚΑΣΜΟ.

Οι ερωτήσεις περί ηθικής, λοιπόν, δεν είναι γι' αυτούς να τις απαντήσουν. Είναι για αυτούς που βρέθηκαν, που βρεθήκαμε στην απέναντι πλευρά του οδοφράγματος, γι' αυτούς που έχουν όλους τους λόγους να έχουν συνολικό πρόβλημα με την κυρίαρχη ηθική αυτού του κόσμου. Και αυτοί θα δώσουν τις απαντήσεις.

Για τους εαυτούς τους και την τάξη τους.

STREET TALKS! (AND BULLSHIT WALKS...)

("...γιατί τόση φασαρία;

έλληνας σκότωσε

[Η ατάκα μετανάστη στην πατησίων τη νύχτα της 6ης Δεκέμβρη 2008 - την ώρα που οι κεντρικοί αθηναϊκοί δρόμοι καίγονταν...]

ελληνα”)

> Ένας “ψυχάκιας” μπάτσος σκοτώνει εν ψυχρώ ένα παιδί που ανταποκρίθηκε στον τσαμπουκά (του σκατόμπατσου). *Βία.* Ένα κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας βλέπει ειδήσεις και συγκλονίζεται από την “ακραία αυτή ενέργεια”. Κάποια άλλα κομμάτια βγαίνουν στους δρόμους κι αντιμετωπίζουν τους μπάτσους και πολλές φορές διάφορους ιδιοκτήτες... Βία. *Ένα κομμάτι της κοινωνίας θέλει να νομίζει πως η βία στον καπιταλισμό δεν είναι ο κανόνας αλλά η εξαίρεση.* Στην πραγματικότητα θέλουν να είναι σίγουροι πως το μονοπώλειο της βίας θα το έχουν πάντα οι μπάτσοι κι στρατός. Για να επιβάλλουν την τάξη. Την τάξη των ιδιοκτητών, την τάξη των αφεντικών. Από την άλλη, για έναν μετανάστη είναι προφανές πως ο κόσμος αυτός δουλεύει μόνο με τη “βία”. Τη βία των αγροτοπαραγωγών της ελληνικής επαρχίας/ των μαγαζατόρων/ του κάθε μικροαστού που θέλει έναν φτηνό εργάτη... Πώς επιβάλλεται η εξουσία όλων αυτών αν όχι με τη βία; Τη βία των συνοριοφυλάκων και των λιμενόμπατσων που βαράνε στο ψαχνό. Τη βία του διάχυτου κοινωνικού ρατσισμού- τη βία του εθνικού κορμού. Κι αν η δολοφονία ενός πρωτοκοσμικού εφήβου δεν περνά απαρατήρητη από τα θεσμικά όργανα και τα media, η καθημερινή βία της εκμετάλλευσης και της αστυνομίας *καλύπτεται από την ίδια τη φλυαρία των media και της αριστεράς του κράτους.*

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

εκεί (εδώ και χρόνια...) δεν πιάνουν οι κατάρες /

△ διαδήλωση ενάντια στον αποκλεισμό της Γάζας - αίγυπτος, ένα χρόνο πριν

▽ η Γάζα χρειάζεται νερό, φαγητό... Κάπου στη Μ. Ανατολή, ένα χρόνο πριν

Ο πόλεμος στη Γάζα δεν ξεκίνησε στις 26 του περασμένου Δεκεμβρίου. Ο πόλεμος στη Γάζα έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια. Κι αν έχει ακόμη νόημα να αναφερόμαστε στο σφαγείο που έχει εκεί δημιουργήσει το ισραηλινό κράτος, είναι πρώτα και κύρια για να θυμόμαστε το εξής: η ισοπέδωση της Γάζας δεν είναι παρά το τελευταίο στάδιο στα πλαίσια ενός ολοκληρωτικού (με όλη τη σημασία της λέξης) πολέμου σε βάρος της Χαμάς και των παλαιστίνιων προλετάριων.

Ολοκληρωτικός πόλεμος. Δηλαδή; Πολύ πριν το κράτος του Ισραήλ αποφασίσει να βομβαρδίσει τη Γάζα, πολύ πριν τα ισραηλινά άρματα μάχης διαβούν τις πύλες εισόδου της πόλης, ο πόλεμος είχε ξεκινήσει. Το κωδικό του όνομα ήταν «τείχος προστασίας». Ενα «τείχος προστασίας» των ισραηλινών πολιτών από «παλαιστίνιους τρομοκράτες», μήκους εκατοντάδων χιλιομέτρων, το οποίο αφενός μετέτρεψε τα παλαιστινιακά εδάφη σε μία απέραντη φυλακή (με αμέτρητα σημεία ελέγχου από τον ισραηλινό στρατό) αφετέρου στραγγάλισε κυριολεκτικά τους παλαιστίνιους προλετάριους αφού τους στέρησε την πρόσβαση στο πλέον στοιχειώδες για την διαβίωσή τους: το νερό. Αυτού του είδους ο πόλεμος μετράει τουλάχιστον έξι χρόνια ζωής. Και όλα αυτά τα χρόνια πληρώνεται τοις μετρητοίς, σε ανθρώπινες ζωές, από την πλευρά των παλαιστίνιων.

Αυτός ο πόλεμος όμως δεν ήταν παρά ένα μεταβατικό στάδιο. Γεγονός που αποδείχθηκε περίτρανα από τη στιγμή που τον Ιανουάριο του 2006 η Χαμάς κέρδισε τις εκλογές των Παλαιστινίων σχηματίζοντας κυβέρνηση. Από αυτό το σημείο και μετά ο πόλεμος κλιμακώθηκε. Γιατί αυτή η κατά πολλούς απρόσμενη τότε εξέλιξη, αποδείχθηκε η πλέον κατάλληλη αφορμή για το ισραηλινό κράτος προκειμένου να θέσει σε εφαρμογή την δική του «τελική λύση» σε βάρος των Παλαιστίνιων. Η Χαμάς αν και εκλεγμένη κυβέρνηση, παρέμενε μία «τρομοκρατική οργάνωση» που αργά ή γρήγορα θα έπρεπε να αντιμετωπιστεί με στρατιωτικά μέσα. Αυτό έγινε

δεν πιάνουν οι ευχές

ξεκάθαρο, από την επόμενη κιόλας μέρα. Λίγες μόνο ημέρες μετά την εκλογή της Χαμάς, διακόπηκε η οικονομική βοήθεια των ΗΠΑ και της ΕΕ προς την «παλαιστινιακή αρχή» με σκοπό να αναγκάσουν τη Χαμάς να «αποκηρύξει τη βία» και να αναγνωρίσει το Ισραήλ. Την ίδια στιγμή που η Χαμάς είχε ανακοινώσει επίσημα, μονοετή παύση των επιθέσεων της στο ισραηλινό έδαφος!!! Παράλληλα, ο ισραηλινός στρατός άρχισε επιθέσεις και απαγωγές μελών της κοινοβουλευτικής ομάδας της Χαμάς από τη λωρίδα της Γάζας. Η χρονιά που ακολούθησε, το 2007, σύμφωνα με τους λακέδες των δυτικών media, ήταν μια χρονιά που η Παλαιστίνη βρέθηκε στην δίνη εμφυλίου πολέμου. Στην πραγματικότητα αυτό που συνέβη ήταν μια (συντονισμένη μεν, αποτυχημένη δε) προσπάθεια αποσταθεροποίησης της εκλεγμένης κυβέρνησης της Χαμάς με αποκορύφωμα την απόπειρα δολοφονίας του πρωθυπουργού Χανίγια τον Ιούνιο του ίδιου χρόνου. Κι αν αυτή η προσπάθεια απέτυχε αυτό δε σήμαινε ότι το Ισραήλ και οι σύμμαχοί του θα εγκατέλειπαν το σχέδιο τους για ανατροπή της Χαμάς.

Την ωμότητα αυτής της πραγματικότητας πληρώνουν για μια ακόμη φορά με το αίμα τους οι Παλαιστίνιοι προλετάριοι. Και γνωρίζουν καλά ότι απέναντί τους δεν βρίσκεται μόνο το ισραηλινό κράτος. Δίπλα του ή λίγο πιο πίσω βρίσκονται κι άλλοι, οι σύμμαχοί του. Ανάμεσά τους και το ελληνικό κράτος, που τα τελευταία χρόνια έχει συνάψει σειρά στρατιωτικών και όχι μόνο συμφωνιών μαζί του. Τελευταίο επεισόδιο σ' αυτή τη σχέση αγάπης Ελλάδας και Ισραήλ, η προμήθεια «χημικών» προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι εξεγερμένοι του Δεκέμβρη.

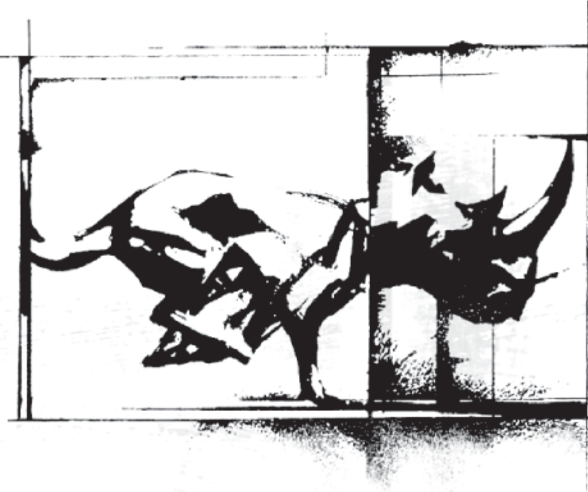
Οι Παλαιστίνοι και ο αραβικός κόσμος που διαδηλώνουν σε κάθε γωνιά του πλανήτη γνωρίζουν ποιους έχουν απέναντί τους. **Εμείς γνωρίζουμε;**

29 δεκέμβρη 08: Οι «τριτοκοσμικοί» Αιγύπτιοι ξέρουν σε τι κόσμο ζουν, σε αντίθεση με τη Δύση

29 δεκέμβρη 08: η ισοπέδωση της Γάζας έχει ξεκινήσει (και συνεχίζεται...)

> JUNGLE TALES

μπορείς να κοιτάξεις τον κόσμο
μέσα από ένα παράθυρο-

μπορεί το παράθυρο σου να είναι
μόνο μια τρύπα στο μπετό

μπορεί το μπετό να είναι
παντού

CLICK!

CONTROL TV

μπορείς να κοιτάξεις τον κόσμο μέσα απο την τηλεόραση

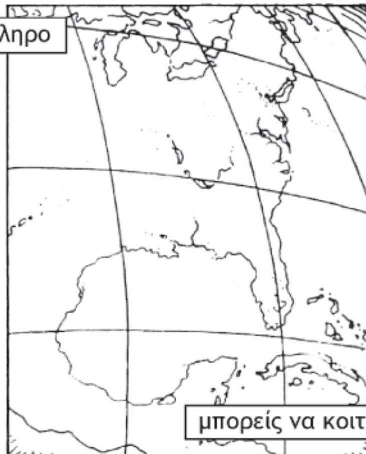

μπορείς να δεις εκεί σιχαμερούς τύπους να προσπαθούν να καταπιούν τον κόσμο
TV
NEWS

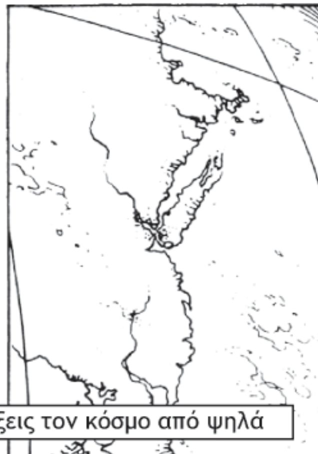

NEWS

κι εκεί που νομίζουν πως το ‘χουν καταφέρει...

μπορείς να δεις τον κόσμο ολόκληρο
να σκάει σα βόμβα

μπορείς να κοιτάξεις τον κόσμο από ψηλά

μπορεί να σου φανεί εντυπωσιακός ή ψεύτικος

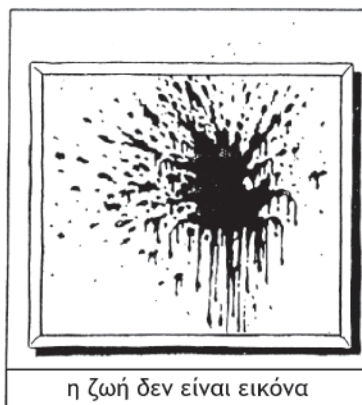

μπορείς να κοιτάξεις τον κόσμο από κοντά

ΣΤΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΟΘΟΝΕΣ ΟΙ ΕΞΗΜΕΡΩΜΕΝΟΙ ΥΠΗΚΟΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΟΥΝ ΜΑΖΙΚΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟΥΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΧΑΖΕΥΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ. Μιας κοινωνίας που σε διδάσκει ότι πρέπει να προσπαθείς να βρείς κάποιους να πατήσεις -και κατά τ'» άλλα «κοίτα την δουλίτσα σου». Οι τηλεοπτικές οθόνες, όμως δεν λένε αυτό: *Πως δεν ψαρώνουν όλοι με τους μαλάκες και τη θλιβερή ζωή που προπαγανδίζουν*. Υπάρχουν κι αυτοί που βλέπουν τον πόλεμο, τον έχουν νιώσει σε κάθε κομμάτι απ' το κορμί και το μυαλό τους -ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ.

VIVA ANTIFA!